

GÖDÖLLŐI Hírlap

A PEST MEGYEI HÍRLAP KÜLÖNKIADÁSA

XI. ÉVFOLYAM, 164. SZÁM

1984. JÚLIUS 14., SZOMBAT

Ilka-majori aratók

Kivonult a táblákra a műhely

A harmat felszáradásától késő estig

Kartali kombájosokkal, nagyombosi szállítókkal találkoztunk Ilka-majorban, itt, Gödöllő és Isaszeg között — mondják nyomravezetőim, amikor a poros, de a szem-szállítás idejére szinte teljesen újjávarázsoltt dűlőúton igyekszünk. Kinn, a táblán, az isaszegi V-őson, ahogy a nyilvántartásból mondja Boróczy József ágazatvezető, az arató-szállító brigádok irányítója, éppen az egyik újdonsult kombájnos, Varga László gépének üritőcsigáját ellenőrzik.

A negyedik

Az E-516-os gépen vagyok csak kezdő, arattam én már SZK-kombájonnal, különben, ha nem itt és most találkoztunk, akkor Rába—245-ös-ről köszönök vissza — mondja a fiatalember. — Az az én gépem, de hát a legfontosabb nyári munkából most így veszem ki a részem.

Kiderül: természetesen

mindenki mást csinál közülük, aki a kombájn nyergére ül ezekben a napokban, mint ami a tennivalója évközben. Kisső Lajosnak például MTZ—50-es traktor pedáljain van a lába legtöbbször, ám ez a negyedik nyara, hogy arató-cseplő gépre ül.

Lajtos koci

— En volnék a rekorder — mondja kérdésekre cseppet sem hivatkozva Karácsondi László, miközben eljön az ebédidő, és egymás után ülnék asztalhoz, méghozzá a tábla közepén álló, pótkocsiból kialakított nyári ebédlőben.

— A Gödöllői Tangazdaságban tizenhetedik éve dolgozom, az utóbbi tizenötben mindig kombájnos vagyok. Gondolhatja, a ma már csaknem matuzsálemnek tartott SZK—3-ason kezdtem magam is.

— Hogyan izlik az ebéd? — Jól. Nézze, háromfogásos, Csontleves, főzelék van

hússal és mákos sütemény. Ez az első napi menü — válaszolja Bencsik József, aki a brigád másik újdonsult kombájnos, egyébként autókabrió-mossági szerelő.

— Ahogy hallom, látom az egész műhely kivonult.

— Ki bizony, már csak ki kellett állítanunk az aratóbrigádokat! — mondja kissé határozottabban Sándor András, a műhelykocsi parancsnoka. Hiszen azon túl, hogy a tiz kombájn két-két vezetővel a harmat felszáradásától estig kinn van, a háromszázkilencvenhárom hektár őszi árpa aratásában, majd a bűzában kíséri őket a műhelykocsi, a tűzvédekezés céljait szolgáló MTZ-traktor, a háromvasú ekével. S persze itt van a háromliter liter vízzel a lajtos koci is.

Lassan elindulnak a gépekkel. Az egyetlen azonban még akad javítanivaló. Ott Kólya László ipari tanuló segítkezik, a másikkra Mócsa József kapaszkodik fel.

— En is tanulok még — mondja az utóbbi fiatalember. — Szeptembertől negyedikes lesz az aszódli Petőfi Sándor Gimnázium és Mezőgazdasági Gépészeti Szakiskolájában.

Következik a búza

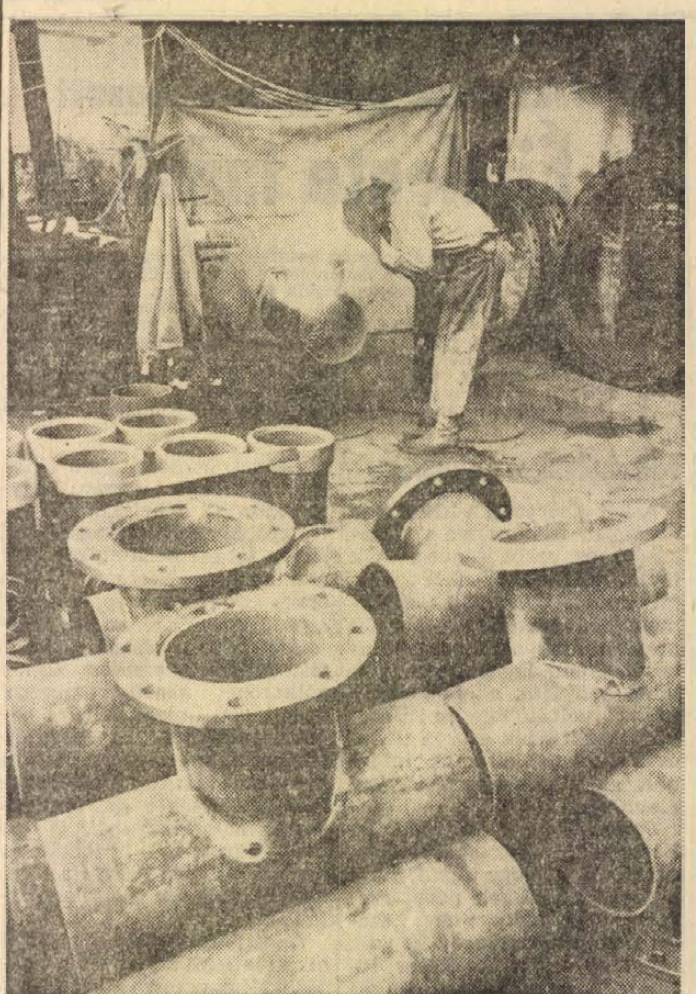
Megindulnak a szállítójárművek is. Egy IFA teherautó pótkocsijával máris tele van. Ez Hajdú Imrété:

— Innen, a gödöllői kerületből Fenyőharasztra a szarítóra visszük az árpat — mondja egyik társa, Prokai István.

— Ma kezdtek aratni, ahogy hallom, itt öt nap alatt végeznek, utána mi lesz a teendő?

— A kartali kerületben folytatjuk búzával, aztán a nagyombosi búza következik — tájékoztat Szemők András növénytermesztési osztályvezető. — Búzából összesen 2 ezer 60 hektár van lábán. F. I.

Hegesztett csőidomok

A Fővárosi Vízművek részére több méretben készített karimás csőidomokat a péceli Gépipari Kiszervezet. Képünkön: Bilász Mátyas ivhegészítő az NA—300/200-as idomot hegeszti. Hancsovszki János felvétele

STOMBATI JEGYZET

Szálak

Az a jó, ha az ember optimista. Igaz, derűlátásán, ennek mértékén sokszor maga is elcsodálkozhat, hát még mások, akik olykor azt gondolhatják: no, ez hol él? Micsoda elképzelései vannak a valóságról? Mit gondol a hétköznapok nehézségeiről? Mi tagadás, gyakorta igazuk van az életet realitásabban néző, a gondolatok többször felvetőknek. Igazuk van? Nem biztos.

Mert velük szemben — akik csak a rosszat veszik észre —, s másról társalogni, beszélgetni nem tudnak, azt mondom: az emberekbe jól, hitet, bizakodást kellene — persze ezt is megfontoltan — legalább annyit ér, mint a hibákat orozókné előttük, velük, az ő segítségükkel.

Amikor korábban nyugdíjba kényszerült kedves barátomat látogattam meg Isaszegen, egy fél mondatból többlet megértettem régi munkahelyével fenn-tartott kapcsolatából, mintha ezt egy levélben hozs-zadalmatlan leírta volna. Hallottam, mondta, nyugdíjastalálkozó volt. Talán rólad elfeledkeztek? — kérdeztem. El bizony, volt a válasz, csak utólag tudtam meg.

A lassan kibontott keserűség tehát már múltban van. Derűlátásom milyen is legyen, ha barátomra gondolok. Tény, hogy magam sem keresem fel annyiszor, mint szeretném. Hát akkor mit tegyen a hivatal, az intézmény, annak egyik vagy másik bizottsága, embere, aki munkaadó, munkatárs volt? Az idő, a távolság gondtalanságot szül. Kell-e, hogy ekkorát teremtsen? Történetesen tudom, hogy egy másik ismerősöm viszont — ki hasonló sorsra jutott — cége egyik legnépszerűbb embere volt. Az a fajta, aki hivatalosan ugyan sohasem lépett előre a ranglétrán, de akár mint osztályvezetőt helyettesítő, akár mint egyszerű előadó, mindig mindenkin ségített, amíg dolgozott.

S itt van a gyesen lévő fiatalasszony. Mit válaszolhatnék levelére. Azt, hogy megértem otthoni magányát? Azt, hogy legyen nyugodt, van még sok más munkahely az övéen kívül, ahonnet legföljebb a barát-nő megy el köszönteni őt, s a kis újszülöttet. Az meg szerencsés eset is, ha betegnek, gyesen lévőnek, nyugdíjasnak a volt munkahelyén adatott barát. De hát miért pont a pillanatnyilag amúgy is sokat dolgozó aktív emberektől kérjük számon: ne feledkezzenek meg az ideiglenesen távol levőkről?

Ón, asszonyom, azt is panasolja: amíg szülessé szabadságra ment, tizenkét évet házott le a vállalatnál, szakszervezeti bizalmi, s amikor csak szükségét látta, kezdeményezte: a rész-róló kérdés nélkül kapjon szakszervezeti segélyt, bezeg magáról elfeledkeznek.

Mit is mondhatok? Igaza lehetne: ha keserű szájjal, furcsa hangszóval, talán gúnyosan is, azt mondaná: Most legyen, uram, optimista! Kétségtelen, hogy barátom is, én is nehezen hangolna ebben a dobogóban bizakodásra. Most értem igazán magam is azok-nak a híradásoknak, vagy inkább a tényeknek a fontosságát, amelyekben arról vehetek tudomást, hogy itt vagy ott nyugdíjastalálkozót, kismamák összejövetelét, névadóünnepséget vagy hasonlót tartottak. Hirtelenében éppen a Pécel—Isaszeg Áfész legutóbbi ilyen hírére emlékszem. Akár ez, akár a korábbi kismamat-lálkozók jelentőségét el nem túlozva tényleg azt mondom: nincs jelentőség nélküli esemény, amely emberrel, emberekkel kapcsolatos.

Legfőképpen talán ez táplálja derűlátásomat, amikor mégis bizakodóbb vagyok. Reménykedem benne: az egymásról való gondoskodás szálat sűrűsödnek és erősödnek.

Fehér István

Használt autókatrészek

Már nemesak Gödöllőn, az autójavítóban, hanem Aszódon is van használt autókatrészbolt. A Gödöllői Autójavító Kiszválat és a turai Galgavideke Áfész közös üzletét a 30-as fő- közlekedési út Hatvan felé vivő szakaszán rendezték be Hancsovszki János felvétele

Az élelmezésvezető negyedszázada

Eltalálni a nebulók ízlését

Máig emlegetik a kemencében sült buktát

Az iskolai élet megpróbáltatásai között előkező helyet foglal el a napközis étkezés. A mindig éhes és válogatos diáksereg legtöbbször vágyakozva gondol a megszokott otthoni izekre, zamatokra, Hiába állítja össze gondosan az élelmezésvezető az ételsort, kifogásolnivalót mindig találnak a nebulók. Azoknak, akik a diákélet kezdetén megoldásán fáradoznak, bizony sokszor el kell viselniük ezeket az észrevételeket is. Egyszóval nem könnyű a dolguk.

Nálunk tanult

No azért nem eszik olyan forró a kását — fúzta mindehhez Nagy Rezsőné, aki huszonöt év után most készülődik nyugdíjba, az aszódli általános iskola élelmezésvezetői posztjáról.

Amíg három gyermekem kicsi volt, én főztem nekik otthon. Tulajdonképpen náluk tanultam meg, hogyan lehet a háromféle ízlésű gyermek kedvére úgy főzni, hogy mindegyiknek kedvére legyen

az étel. Ebből következik, hogy nem árt, ha az élelmezésvezetőnek ilyen tapasztalatai is vannak.

Heti étrend

Felsorolni is nehéz, milyen feladataim voltak. Legfontosabb dolog beszerezni az ételek alapanyagait. Ezeket rögtön könyvettem. Nyilvántartottam a napi létszámváltozásokat a gyerekeknel és felnőtteknel is. Havonta kiadtam és összesítettem az étkezési hozzájárulásokat. Hente közösen megbeszéltük a heti étrendet, és elkészítettem a költségvetést. Egyszóval, rendkívül változatos volt a munkám.

Amikor huszonöt éve elkezdtem, szinte azonnal meg kellett tanulnom mindent, mert nem volt segítségem. Akkoriban is már negy-százhusz gyermekre főzünk. Voltak közöttük óvodások, de nagykamaz nyolcadikosok is. Elképzelhető, milyen gondot okozott, hogy változatos, és

ízletes is legyen az étel ezeknek a gyerekeknek.

Mindenestre egy szempontot tartottunk fontosnak: mindenáron megtartani a há-zikoszt jellegét. Ezt egyedül nem érhettem volna el. Ehhez olyan szakácsnók, és olyan konyhai személyzet kellett, akik szívügyüknek tekintették a gyermekélelmezést.

Szerencsére ilyen munkatársakkal dolgoztam mindvégig. Közülük kiemelném Haraszti Istvánné vezető szakácsnót, aki már előttem is ott dolgozott. Nemcsak ér-zéke, de szeretete is van ahhoz, amit csinál. Akkoriban meglehetősen szerény feltételek voltak, mert hagyományos falozott üstökben, és nyílt tűz-helyen főztek az asszonyok.

Segítők

A nehezebb munkakör-ülmények ellenére is sikerült elérnünk a kitűzött célt. Még most is emlegetik a régi kemencében sült buktákat, és a

Művelődési központ

Kétszer nyári szünet

Amerikai együttes érkezik a városba

Kétszer tart néhány napos nyári szünetet a gödöllői Petőfi Sándor Művelődési Központ. Első alkalommal július 14-től 21-ig, majd utána 25-től 29-ig. Am ezeken a napokon is lehet vásárolni a legközelebbi programokra jegyet a ház portáján. Emlékeztetőül: július 22-én és 24-én, mindkét szer-este fél 9-kor, a szabadtéri színpadon a kaposvári Csiky Gergely Színház társulata vendég szerepel, a Szeszélyes nyár,

illetve a Baal című darabokkal. Augusztus 1-én Fenyő Miklós ad koncertet, 10-én pedig a Borsand című filmet vetítik. Fellép még az amerikai Continental nevű ének- és zenekar. Klasszikus műveket, spirituálékat és amerikai countryzenét adnak elő.

Valamennyi felsorolt rendezvényre tehát a szünnapokon is lehet jegyet vásárolni, a művelődési központ portáján.

Isaszeg

Futó- és kézilabdapálya

Nem várják meg a jubileumot

Szokatlan bizakodással számolt be Tompa Ferenc városi sportfelügyelő isaszegi látogatásáról.

A helyi sportkör elnökségének ülésére igyekezve,

már a sporttelep megpillantásakor meglepetés ért. Egyetlen év alatt, sokat változott a környezet. Katonák és civilek szorgoskodtak ottjár-tankor is. Egyik csoportjuk a labdarúgó-játéktér körül, a négyszáz méteres futópályát készítette. A telep másik oldalán a kézilabdapálya alap-ját ásták.

— Augusztus 20-án szeretnék átadni az aszfaltozott pályát a kézilabdázóknak, s az alkotmány napi ünnepséget sportversenyekkel is összekötik, Csemegének ígérkezik a megyei első osztályba fel-került szomszédvár, Dány csapata elleni labdarúgó-mérkőzés. Bárki részt vehet a kerékpár- és futóversenyeken. Ezen a napon avatják a te-kepályát is, s remélhetőleg a délelőtti kulturális műsorhoz sem lesz ellenséges az időjárás.

A sportvezető véleménye szerint az isaszegi fellendüléshez sokat segített az új tanácselnök, Kovácsné Pacs Vera, valamint a KSK elnöke, Megyeri Rezső és a gazdasági vezetője, Varga János. Ami történeti, az jó példa arra, hogy rövid idő alatt is lényegesen lehet javítani a sportolási feltételein. Nem várják meg azt a két évet, amíg 75 éves lesz az isaszegi sportör-ténelem!

MOZI

Vészjelzés a tenger alól. Színes, szovjet film. Csak 4 óra-kor!

Roncspalota. Színes, új-zélandi film. 16 éven felüliek-nek! Csak 6 és 8 óraker!

K. I. Cs.